

[Statsministeren.]

det. Der er jo ikke dermed sket nogen Skade for Proprietær Winther, idet han har ordnet sig paa anden Maade. Der har været en Forhandling paa et eller andet Tidspunkt, men det, der synes at være det afgørende for Winther, er, at han ikke vil indgaa paa nogen virkelig bindende Aftale angaaende Lønforholdene, medens Arbejderne mener, at de maa have en saadan Sikkerhed dér, som de har det saa mange andre Steder.

Jeg har en Række Eksempler paa, hvordan Lønnen og Vilkaarene er, men jeg skal foreløbig indskrænke mig til et Eksempel. En Arbejder, som arbejdede fra Begyndelsen af Februar til den 28. April for en Daglej af 3 Kr., burde, hvis man skal bygge paa Landbrugets eget Driftsbureaus Oplysninger om Lønnen for løse Daglejere i Jylland, have 3 Kr. 96 Øre om Dagen om Vinteren og 4 Kr. 96 Øre, for saa vidt det var Sommerarbejde. Nu maa dette Arbejde fra Februar til April vel betegnes som Vinterarbejde. Han fik altsaa paa det nærmeste en Krones Penge mindre om Dagen, end han vilde have faaet, hvis man, hvad mange jo gør, havde lagt Driftsbureauets Opgørelse til Grund. Resultatet er, at denne Mand ikke har kunnet betale sin Husleje og andre Udgifter i Aalborg, hvor han er hjemmehørende, og hvor han skal forsørge Kone og Barn, og han har derfor i den Tid, han arbejdede paa Skudshale, modtaget 25 Kr. maanedlig som Socialhjælp for at kunne betale Omkostningerne ved sin Livsførelse. Det var altsaa det Resultat, Aalborg Kommune havde af, at den paagældende Arbejder havde Beskæftigelse hos Proprietær Winther, og det Beløb, han har faaet i Socialhjælp, svarer saa nogenlunde nøjagtigt til de 96 Øre om Dagen, han har faaet for lidt, selv efter Landbrugets eget Driftsbureaus Opgørelse.

Jeg skal foreløbig indskrænke mig til dette Eksempel, for det er jo saa typisk og talende; men der har altsaa i den Tid, der her er Tale om, været Daglejere, som kun har faaet 2 Kr. 50 Øre — og i Tiden fra 15. December til 15. Februar hævder man, at man endog har maattet nøjes med 2 Kr. pr. Dag. Jeg kan derfor ikke tro, at man saadan helt ser bort fra Lønforholdene ved den Konflikt, her er Tale om.

De ærede Forespørgere har forlangt, at jeg skulde udtale mig om, hvorvidt jeg billiger o. s. v. Det forekommer mig, at jeg har ingen som helst Adkomst eller Betingelse til at dømme i en Konflikt mellem 2 Parter, til hvis Enkeltheder jeg kun kan

have forholdsvis overfladisk Kendskab; men der foreligger jo til Sammenligning af Forholdene Overenskomster fra andre Arbejdspladser, og der er altsaa ogsaa de Oplysninger om Lønvilkaar, som Landøkonomisk Driftsbureau har udregnet, og jeg synes, at disse Beregninger paa deres Maade dømmer i Sagen, og mindre Vægt har det saa, hvad Enkeltmand vilde udtale i saa Henseende. I øvrigt indtræffer Konflikter af den Art jo nu og da, naar Forholdene begrundet det. Her er ikke Tale om, at Samfundsinteresser trues, og jeg ser derfor ikke Mulighed for, at vi kan foretage noget Indgreb, og, som sagt, jeg føler mig ikke beføjet til at fælde Dom — en saadan Dom, som Forespørgerne altsaa ønsker. Jeg vilde derimod finde det særdeles ønskeligt, om denne Strid kunde komme ud af Verden — selvfølgelig — som alle andre Stridigheder. Jeg har fra de Forespørgsler, jeg har rettet til Fagforeningen, faaet den bestemte Erklæring, at man med største Beredvillighed fremdeles vil medvirke til at tilvejebringe en Ordning, og hvis den anden Part vil give en lignende Erklæring, maatte det jo snart være muligt at faa Konflikten ud af Verden — og det maa vel være det, man ønsker, ogsaa fra Forespørgernes Side. Men naturligvis maa Folk have en saadan Løn, at de kan leve uden at faa Tilskud fra Socialkontoret, og naturligvis maa de ogsaa under de givne Forhold have en saadan bindende Sikkerhed, at der er garanteret dem de Lønvilkaar, som de mener at have Krav paa.

Jeg tror ikke, jeg er i Stand til at opklare Sagen mere, end jeg allerede her har gjort. Jeg finder i alt Fald ikke Anledning til paa dette Stadium at fordybe mig i flere Eksempler.

Ordføreren for Forespørgerne (J. S. Foget): Den højtærede Statsminister begyndte med at forundre sig over, hvorfor vi havde stillet Forespørgselen netop til Statsministeren. Jeg vil gerne besvare det derhen, at Ministeren er Regeringens Chef, Ministeren er altsaa den Mand, der personificerer Regeringen, er den eneste Mand, man kan stille en Henvendelse til, naar man ønsker at stille den til Regeringen. Samtidig hermed har Ministeren gennem sine egne Udtalelser Gang paa Gang netop blandet sig i disse Forhold, netop Gang paa Gang erklæret Samhørighed mellem ham, Partiet, Organisationerne og hele det Maskineri, som nu efterhaanden er blevet bragt til at trække sammen. Ministeren staar i Virkeligheden her som Topfiguren for en Anstrengelse fra socialdemokratisk